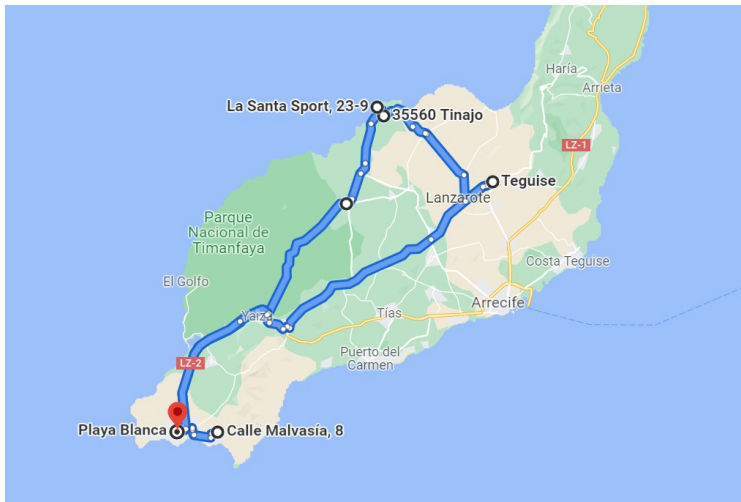

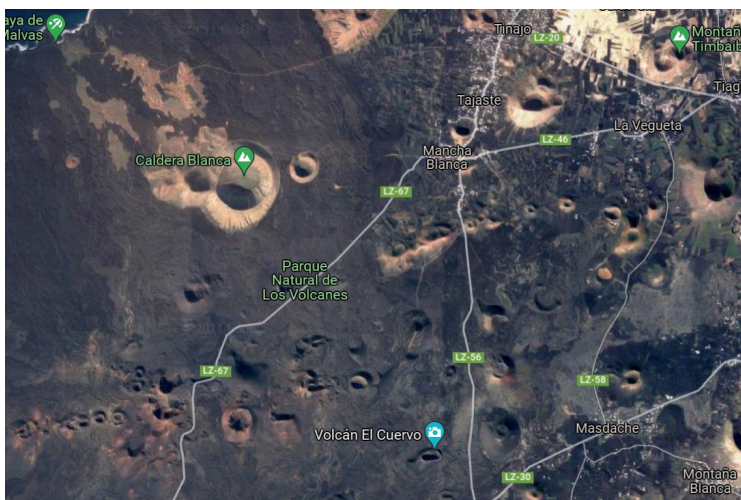

Mandag den 14. tok vi bilder av en due som pleide å sitte på taket og noen småfugler som ofte satte seg i en yuccapalme.

Tirsdag den 15. kjørte vi den lengste turen så langt.

Her er vi inne i nasjonalparken Timanfaya. Nedenfor følger noen bilder fra området i det vi kjører gjennom.

På et satelittfoto ser området slik ut. Når vi kjører på veien ser vulkankjeglene ut som vanlige fjell.

Her er noen ute på kamelsafari.

Området ble seende slik ut etter en rekke vulkanutbrudd i årene 1730 – 1736. Det er dekket av slagg og aske.

Området ble opprettet som nasjonalpark i 1976 og fikk navnet Parque Nacional de Timanfaya etter vulkanen Timanfaya. Vulkanen er fremdeles aktiv, men den har ikke hatt utbrudd etter 1824.

Det finnes et besøkssenter i byen Mancha Blanca.

En del av parken kalles Parque Natural de Los Volcanes. En annen del kalles Montañas del Fuego.

[Turismolanzarote](#) [Visitcanaryislands](#) [Wikipedia](#)

Dette skiltet så vi mange steder langs veien.

Skilt med Montañas del Fuego.

Dette er der hvor veien går opp til en restaurant som ligger på toppen av vulkanen Hilarios Islet. Det var så lang kø av biler at vi ikke orket å stå i kø så lenge, så vi kjørte ut av køen og kjørte videre.

Dette er restauranten, El Diablo. Den ble åpnet i 1969. Her tilbereder de mye av maten direkte over jordvarmen. 10 centimeter under overflaten holder temperaturen rundt 160 grader celsius, og på 10 meters dybde er temperaturen 600 grader.

[Finallylost](#) [Orangesmile](#)

Her kommer vi til Tinajo.

[Turismolanzarote](#) [Spainmadesimple](#)

Enda et skilt for Timanfaya.

I Tinajo.

Ut av Tinajo.

La Santa.

I La Santa.

I havnen i La Santa er båtene trukket opp på land.

Det er brenninger utenfor.

Her svinger vi av fra hovedveien for å kjøre ut på en halvøy som heter La Isleta.

Veien går på en demning. Her ser vi ut mot havet.

På andre sida ser vi innover mot Club la Santa.

Ute på halvøya ser vi en hvit hegrefugl.

Et bilde til av hegrefuglen.

Det er bølger her.

Her kom det en hel gjeng på trehjulssykler.

Disse kjører i små biler.

Her er det et løp på gang.

Dette er baktroppen.

Dette er Club la Santa.

[Club la Santa](#) er et ferieanlegg som ble startet opp i 1968, På grunn av oljekrisen ble anlegget stående uferdig i 10 år. Eieren av Tjæreborg Rejser, Eilif Krogager, kjøpte anlegget i 1978 og det ble åpnet samme år som et sportsanlegg. De første årene gikk med underskudd men det har gått med overskudd siden 1995. Anlegget har 361 leiligheter og 96 suiter og kan huse 1600 mennesker. Det har en stab på 425 personer. De kan by på 80 typer sport med leksjoner og instruktører.

Anlegget ligger innerst i lagunen.

Her kommer vi til Soo.

Hovedveien går i utkanten av stedet.

Neste stopp er i Caleta de Famara. Det vi ser her er [Famara-fjellene](#). Her ligger den høyeste fjelltoppen på Lanzarote, Peñas del Chache, med 671 m.o.h. Sør for Famara-fjellkjeden ligger El Jable-ørkenen. Den ser vi litt av til høyre i bildet.

Her er litt mer av Famara-fjellene og El Jable-ørkenen.

Det er en lang sandstrand her: Playa de Famara.
[Calimasurf](#) [Osiolanzarote](#)

Det var ganske stor aktivitet denne dagen med surfing, bretturfing og kitesurfing. Det var store bølger, så det røde flagget var oppe. Det var bare lov med vanlig bading på eget ansvar.

Mange sanddyner langs veien.

Her er vi på vei videre mot Teguisse.

Teguisse rett fram med festningen på toppen av vulkankanten.

Inn mot sentrum i Teguisse.

I sentrum av Teguisse.

Her ser vi opp mot festningen, Castillo de Santa Barbara, på toppen av vulkanen Guanapay. Den er stengt på grunn av rehabilitering. Den ble bygget på 1500-tallet som vern mot berbere og pirater. I dag er den et museum som forteller om pirattiden.

[Museodelapirateria](#) [Turismolanzarote](#)
[Lanzaroteinformation](#) [Lanzaroteguidemap](#)

Det er duer i [Teguisse](#) også.

Teguisse ble viktig på grunn dens strategiske posisjon i sentrum av øya hvorfra mulige piratangrep kunne oppdages. Her var også vannressurser og jordsmonnet var egnet for jordbruk. Teguisse var hovedstad på øya til 1852 da Arrecife overtok den rollen.

Et veikryss i sentrum av Tegise.

Denne skulpturen står midt i veikrysset. En mann i djevelkostyme. [Elegua](#).

På andre siden av veien ligger denne lille parken, Plaza San Francisco.

Her står det et drageblodstre.

Hvis stammen på drageblodstreet skades, pipler det fram en blodrød harpiks, «drageblod», som innen naturmedisinen og alkymien ble prisert for sine antatte medisinske virkninger og magiske krefter. Denne harpiksen ble også brukt til å farge marmor og til en viss type ferniss som ble brukt til fioliner. [Wikipedia](#)

Convento de San Francisco ble bygget i 1588 som det første klosteret på øya.

Her ser vi bort mot tårnet på kirken Parroquia de Nuestra Señora de Guadalupe de Tegise. [Turismotegise](#)

Kirketårnet.

En av gatene i sentrum.

Kirken.

Foran kirken ligger Plaza de La Constitución.

Her står enda en skulptur, [Besapié](#).

Dette er Monumento al Camposino.

Den hvite fruktbarhetsskulpturen ble konstruert av nedlagte vanntanker som ble malt hvite og dedikert til bøndene som jobber så hardt for å produsere avlinger fra det vulkanske landet på Lanzarote. Den er 15 meter høy. Skulpturen ble skapt av [César Manrique Cabrera](#) i 1968.

Her ligger også Casa Museo del Camposino som viser lokalt håndverk, tradisjoner og livsstil til jordbrukerne på øya. Nede i en vulkansk grotte som tidligere ble brukt for steinbrudd er det innredet en restaurant.

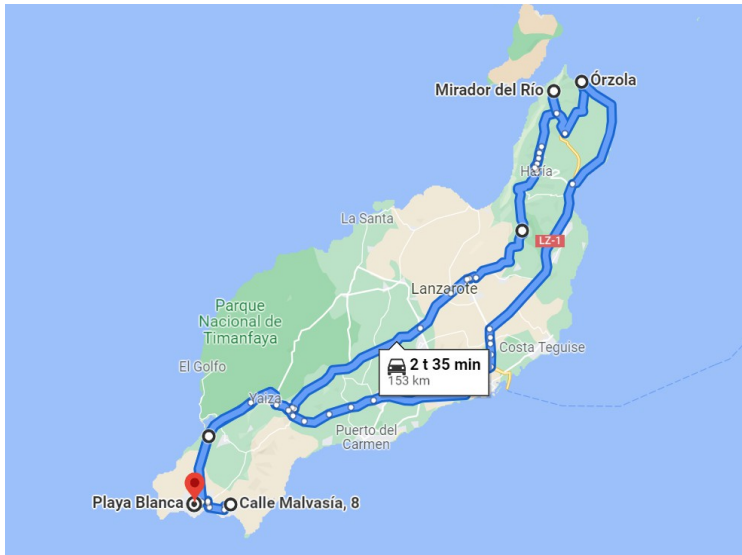
[HelloCanaryislands](#)

Det er mange bodegaer i dette området. Dette er den eldste på Kanariøyene og en av de mest kjente, [El Grifo](#). Den ble startet i 1775,

Enda et eksempel på hvordan vinplantene blir skjermet for vinden.

Torsdag den 18. kjørte vi den siste og lengste turen helt nord på øya.

Her er vi kommet nesten til Teguisse og ser bort mot Famarafjellene.

Utsikt mot Teguisse.

Forbi Teguisse kjører vi i retning Haría. Veien her går gjennom Los Valles, [Spain-Lanzarote](#)

Los Valles.

Det er vindkraftproduksjon her også.

Dette er installasjonen til Escuadron de Vigilancia Aerea.
Det er en flyovervåkningsstasjon.

Utsikt til [Punta Mujeres](#) til venstre. Det er mange naturlige basseng langs kysten.
[Arrieta](#) til høyre.

Arrieta.

Utsikt ned til Haria.

Haria.

Bratt og svingete vei ned mot Haria.

Her er det bratt og svingete, men hovedveiene på Lanzarote er stort sett veldig bra.

I Haria.

Haria er kjent for å ha et bra klima og det vokser mange palmer her. Området kalles ofte for de tusen palmers dal.

[Turismolanzarote](#) [Turismoharia](#)

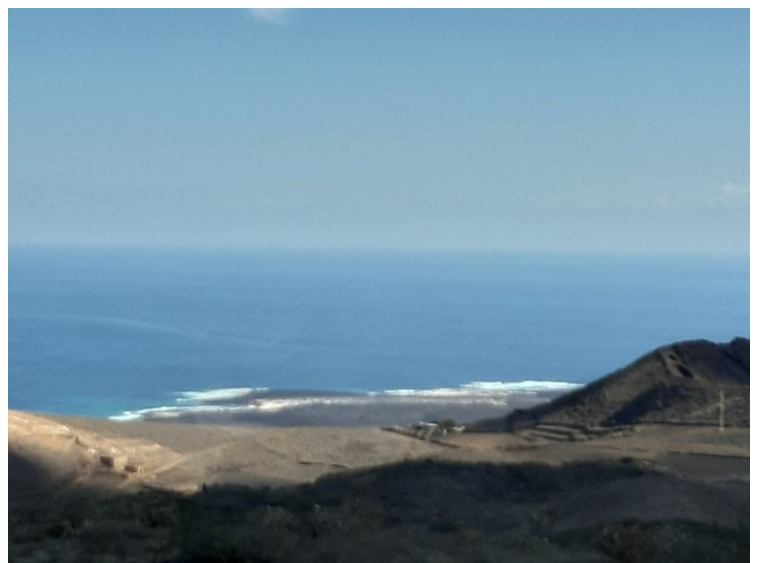
Haria.

Haria.

Dette er i Ye.

Herfra har vi god utsikt ned mot kysten.

Her er vi kommet til et utsiktspunkt som heter Mirador del Rio. Det ligger 474 meter over havet. Det er en restaurant inne i fjellet med utsikt mot La Graciosa.
[Cactlanzarote](#) [Finallylost](#)

Vi gikk heller et stykke bortover veien. Dette er Salinas del Rio. Det er det første saltutvinningsanlegget på Kanariøyene. Produksjonen ble stoppet i 1970-årene.
[Geoparquelanzarote](#)

Vi ser over mot øya La Graciosa. Det er den minste av de bebodde Kanariøyene. Den ble godkjent som den åttende Kanariøya i 2018. Tidligere var den en del av Lanzarote. Det bor 700 menneske på øya, men i løpet av et år kommer det 25000 turister dit. Det går ferje dit to ganger i timen fra Orzola. Det er to landsbyer, Caleta de Sebo og en «ferieby» Casa de Pedro Barba.
[Turismolanzarote](#) [Theislandsinthesun](#)

En Aloe Vera farm.

Dyrking av Aloe Vera.

Her kommer vi til Orzola. Det er den nordligste landsbyen på Lanzarote.

[Lanzaroteguide](#) [Lanzaroteguidebook](#)

Fra havnen i Orzola.

På vei sydover igjen kjører vi forbi mange hvite sanddyner langs kysten.

Lørdag den 20. var siste dagen på Lanzarote. Her pakkes bagasjen i bilen.

Så var det å kjøre tilbake til flyplassen etter å ha fylt bensintanken. Det var dårlig skilting til der leiebilene skulle leveres, så vi kom inn på den offentlige parkeringsplassen. Der måtte vi trekke billett for å komme inn, så vi fikk beskjed fra utleieselskapet at de trakk oss 12 Euro for parkeringsavgiften.

Flyet skulle gå 18.20, men det kom ikke avgårde før 18.50.

Da vi kom til Gardermoen var det mange som sto i kø for å bli med Dalen, men vi ble med på den tredje bilen.

Vi var ikke hjemme før klokka var over tre, så det ble en lang dag.